

ใส่บาตรวันไหนดี? เป็นความเชื่อของคนเหล่านั้น

นำเสนอเมื่อ : 23 พ.ค. 2552

ปูจจา

ใส่บาตรวันไหนดี

มีคนมักจะพูดเสมอว่า การใส่บาตรในวันพระนั้นจะให้ผลบุญแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วมากกว่าการใส่บาตรในวันธรรมดา (ที่ไม่ใช่วันพระ) จริงหรือไม่ประการใด

วิสัยนา

เป็นความเชื่อของคนเหล่านั้น ซึ่งเชื่อกันว่าวันโกน วันพระ คือวันที่นรกภูมิได้ปลดปล่อยให้วิญญาณมาเยี่ยมญาติในโลกมนุษย์

พวกเขาจึงคิดว่าทำบุญตักบาตรในวันโกนวันพระเป็นการทำบุญให้ญาติที่ล่วงลับไปแล้วโดยตรงที่เรียกเป็นภาษาทางวิชาการว่า เปรตพลี

แต่ความเชื่อในพระพุทธศาสนาสอนให้เชื่อว่า การทำบุญบริจาคทาน คือ การทำลายความตระหนี่คับแคบเห็นแก่ตัว ละโมภโลภมาก

อิจจาริษาที่มีอยู่ในใจ ในกายตนให้ลดน้อยถอยลงไป ด้วยการให้โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน

และเมื่อจะให้ด้วยมุ่งหวังว่าขอญาติและสัตว์ทั้งหลายจงเป็นสุข

ก็ไม่จำเป็นต้องเลือกวัน เวลา นาที เดือน ปี หรือโอกาส ผู้มีจิตเมตตาที่จะให้จะให้ได้ทุกโอกาสที่นึกได้

ส่วนที่บอกกันว่าในวันพระวันโกนรู้จักทำบุญใส่บาตร บริจาคทาน รักษาศีล เจริญภาวนา เข้าวัดฟังธรรม

คนโบราณท่านต้องการสอนให้รู้ว่าภายใน 7 วันที่ผ่านพ้นและมีชีวิตอยู่เราอาจจะทำดีบ้างไม่ดีบ้างด้วยความรู้เท่าทันหรือรู้ไม่เท่าทันก็ตาม

ก็ขอให้วันหนึ่งภายใน 1 สัปดาห์ที่ตั้งใจ คิดดี พูดดี และทำดี ด้วยหัวใจที่เต็มเปี่ยมไป

ด้วยความเอื้ออารีและเป็นดีที่มีในใจ ชีวิตจะได้รู้สึกโล่ง โปร่ง เบาสบาย ผ่อนคลายจากมลภาวะและปัญหาที่หมักหมม

โดย หลวงปู่พุทธะอิสระ

การดำรงชีพ หรือเลี้ยงชีพสำหรับผู้ครองเรือนนั้น ต้องมีการทำงานหาเลี้ยงตน การใช้สิ่งของบริโภค

อุปโลก

การรับรู้สิ่งกระทบต่าง ๆ ทั้งทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ การกระทำต่าง ๆ ทั้งทางกาย วาจา และใจ

จะเห็นได้ชัดว่า เรามีพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นในแต่ละวัน การกระทำทางกาย วาจา และใจนั้นมีผลกระทบที่ให้เห็นได้ชัดเจน

และรวดเร็วกว่าพฤติกรรมอย่างอื่น ด้วยเหตุนี้ พระพุทธเจ้าจึงทรงสอนให้ผู้ครองเรือนมีศีล ๕ หรือมีความประพฤติอยู่ในกุศลกรรมบถ ๑๐ ตลอด

จนใจมีศีลเองเป็นปกติ การกระทำทางกาย วาจา และใจนั้นออกมาจากใจที่มีศีล ไม่เบียดเบียนตน และผู้อื่น เป็นผู้มีความสงบสุขทางใจในระดับหนึ่ง

เมื่อมีศีลในใจได้ในระดับนี้ แต่การรับรู้ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจมันทำงานของมัน

ถ้าเป็นผู้ที่มีอินทรีย์สังวรแล้ว จะเห็นว่า สิ่งกระทบภายนอกเหล่านี้มีผลต่อจิตใจ

ความสุขทางใจนี้ไม่เที่ยง มาจากสิ่งกระทบเหล่านี้ การได้เข้าวัดเจริญทางศีลมากขึ้น เป็นศีล ๘ เจริญสมาธิภาวนา ฟังธรรม

บ้างทำให้จิตใจเราสงบสุขขึ้น ได้รู้ในสิ่งที่ยังไม่เคยฟัง เรื่องที่รู้แล้วเมื่อฟังซ้ำก็ทำให้เขาใจมากขึ้นจากการฟังธรรมนั้น

แต่เนื่องจากผู้ครองเรือนนั้น ยังต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ จึงหาเวลาให้ตรงกับวันพระเพื่อเขาฟังธรรมได้ยาก

ดังนั้น ผมคิดว่าวันไหนก็ได้ที่เราสะดวก อาจจะเป็นวันหยุดของเราในสัปดาห์หนึ่งก็ได้

ไม่จำเป็นต้องตรงกับวันพระ ผมเห็นหลายที่ที่มีการจัดเทศน์วันเสาร์อาทิตย์ครบเพื่อให้สอดคล้องกับคนในสังคมยุคทุนนิยมกัน

ส่วนการปฏิบัติตัวอย่างไรในวันพระนั้น ที่ผมบอกนี้ ถ้ามีโอกาสทำได้นะครับ

ก็คือ ฝึกตนให้เป็นพิเศษเพิ่มขึ้นแบบที่พระอรุณสงฆ์ทำกัน เป็นวันที่ผู้ครองเรือนฝึกตนให้เป็นพระครับ

ทำให้เพิ่มขึ้นจากเดิมที่เคยทำได้ เช่น มีศีล ๕ แล้ว วันพระก็สมาทานศีล ๘ เจริญภาวนาทางจิต

มีสติรู้ จะทำที่บ้าน หรือที่วัดก็ได้ ที่ไหนที่เอื้อให้ทำได้ และสะดวกครับ

ถ้าทำได้ แต่เฉพาะวันที่หยุด ก็วันหยุดเราแหละครับ เป็นวันที่เราฝึกตนเพิ่มพิเศษ

เพื่อให้ใกล้เป็นพระอรุณสงฆ์มากขึ้น แม้มันจะอยู่ห่างลิบ ๆ ก็ตาม ก็เป็นวันพระเฉพาะเรา

แต่ถ้าตรงได้ มันก็ดีเท่านั้นเอง

มีตัวอย่างของพระอรหันต์ผู้หนึ่งที่พัฒนาตนอย่างต่อเนื่อง จากผู้ครองเรือนจนได้เป็นพระอรหันต์ครับ

มีคราวหนึ่งที่พระพุทธเจ้าเสด็จผ่านป่าใหญ่แห่งหนึ่ง พร้อมพระอานนท์ และภิกษุสงฆ์

พระพุทธเจ้าทรงแยมพระโอรุณ พระอานนท์เห็น จึงได้ทูลถามเหตุที่พระพุทธเจ้าทรงแยมพระโอรุณ

พระพุทธเจ้าตรัสว่า เมื่อก่อนนี้ป่าใหญ่แห่งนี้เป็นเมืองใหญ่ แล้วทรงตรัสเล่าเรื่องของชายคนหนึ่ง ชื่อ

สัมภเวสีเกิดขึ้นในสมัยของพระพุทธเจ้ากัสสปะ สัมภเวสีนี้มีบริวารมาก ได้ถือสมาทานศีล ๕ ขาดบ้าง บกพร่องบ้าง

คิดว่าตนเองเป็นหัวหน้า มีศีล ๕ ขาดบ้าง บกพร่องบ้าง บริวารเองก็มีศีล ๕ ขาดบ้างบกพร่องบ้าง ไม่แตกต่างกันเลย

จึงทำให้ตนให้มีศีล ๖ ข้อ คือ เปลี่ยนจากข้อ ๓ ไม่ประพฤติผิดทางกามในลูกเมียผู้อื่น

เป็นไม่เสพสังวาสกามคุณ และเพิ่มข้อ ๖ คือ ไม่ทานอาหารหลังเที่ยงวันไปแล้ว

เมื่อท่านสัมภเวสีทำได้ บริวารเห็นก็ทำตาม สัมภเวสีจึงสมาทานศีล ๘ บริวารเห็นก็ทำตามอีก

สัมภเวสีจึงออกบวชในศาสนาของพระพุทธเจ้ากัสสปะ หลีกเร้น ปลึกวิเวก ทำความเพียร ไม่นาน ก็ได้บรรลุปะเป็นพระอรหันต์

เมื่อบริวารเห็นพระสัมภเวสีออกบวช และทราบว่า เป็นพระอรหันต์แล้ว ก็ออกบวชตาม หลีกเร้น ปลึกวิเวก ทำความเพียร ก็ได้บรรลุปะเป็นพระอรหันต์ด้วยทั้งหมด